

ficerer Amsterdamtraktaten. Ifølge avisartiklen indeholder den franske lov en præcisering af, at de institutionelle reformer skal være gennemført, inden optagelsesforhandlingerne med kandidatlandene er afsluttet. Frankrig kræver, at ikke alle lande kan udpege en kommissær, og at stemmevægtene skal ændres til gunst for de store lande.

De franske krav, som jo er komplet uantagelige for de små lande, og som åbenbart er en forudsætning for Frankrigs ratifikation, kan betyde, at EU-udvidelsen blokeres i lange tider. Under debatten op til folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten gjorde unionsmodstanderne opmærksom på, at dette problem ville opstå, men det blev dengang bagatelliseret af regeringen.

Keld Albrechtsen (EL):

Da vi havde debatten op til folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten, sagde vi fra unionsmodstanderside, at vi får et alvorligt problem med kravet fra visse store landes side – Frankrig, Italien og Belgien – om at de vil have mere magt i EU på de små landes bekostning. Og nu står vi med det forslag, som er under behandling i det franske parlament, altså i den situation, at vores forudsigelser desværre kommer til at holde stik.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Af Amsterdamtraktatens protokol om institutionerne fremgår det klart, at der forud for udvidelsen skal ske en reduktion i antallet af kommissærer, således at hvert land får en kommissær. Det betinges af en ændring i stemmevægtene enten ved nye stemmevægte eller ved dobbelt flertal.

EU's medlemslande er således enige om at gennemføre en institutionel reform på disse områder inden udvidelsen.

Den franske, belgiske og italienske regering afgav en erklæring til Amsterdamtraktatens slutakt. I erklæringen, som er en politisk meningstilkendegivelse, udtaler landene, at de anser en styrkelse af institutionerne for at være en forudsætning for afslutningen af udvidelsesforhandlingerne. Erklæringen findes i Lovtidende af 9. juni 1998. Erklæringen ændrer på ingen måde Amsterdamprotokollens retningslinjer for at håndtere de institutionelle spørgsmål.

Vi kender jo endnu ikke udformningen af det ændringsforslag til forslag om fransk ratifikation, som ventes fremsat, men der er altså intet

nyt i, at Frankrig ønsker en reform af institutionerne inden udvidelsen.

En fransk tilkendegivelse indeholdt i den franske ratifikationslov har status som en ensidig politisk tilkendegivelse. Det er helt i overensstemmelse med spillereglerne.

Regeringen ser gerne en hurtig afklaring af uløste institutionelle spørgsmål fra Amsterdam. Det var ikke Danmark, der blokerede for en løsning i Amsterdam. Vi er rede til at finde en løsning. Vi var rede til at finde en løsning dengang, og det er vi fortsat.

Lad mig så bare føje til, at udvidelsesprocessen i øvrigt er i god gænge. Den forløber fuldstændig således, som vi har ønsket det og planlagt det.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge udenrigsministeren: Udenrigsministeriet er vel bekendt med, at det franske krav, den franske betingelse går ud på, at disse ændringer af institutionerne skal være vedtaget, inden der bliver optaget nye kandidatlande overhovedet, og at Frankrig jo har vetoret. Er det ikke korrekt, at Frankrig har vetoret over for udvidelsen?

Det vil sige, Frankrig kan blokere for optagelsen af nye lande lige nøjagtig så længe, som Frankrig selv vil, og det vil sige, at hvis Frankrig ikke får sin vilje med hensyn til flere stemmer til de store lande, med hensyn til at nogle af de små lande ikke længere selv skal have en kommissær – det er jo de franske krav – vil Frankrig faktisk kunne tage ansøgerlandene som gidsler i den konflikt, fordi Frankrig har en vetoret.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: Hvad vil Danmark stille op med det problem?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

På topmødet i Wien blev det besluttet at opfordre det tyske formandskab til forud for topmødet i Köln her i juni at fremlægge et program for, hvordan og hvornår man skal tage stilling til de institutionelle spørgsmål. Det står tydeligt i Wienerklæringen, og det synes jeg er en god idé. Vi får altså en drøftelse i Köln af, hvornår og hvordan vi skal prøve at løse de tiloversblevne spørgsmål fra Amsterdamforhandlingerne.

Vi vil gerne være med til at lave en hurtig løsning på det fra dansk side. Vi ser ingen grund til, at det ikke skulle gennemføres.